

דעם

מסורת הש"ס

(א) לקמן סג; (ב) ג"ז שם
גמין עד; (ג) [עי' רש"י
כמוצות פט; ותוס' ז"צ ז':
ד"ה מר], (ד) לקמן כה,
(ה) [תוספתא פ"ב ע"ט],
(ו) [פ"ח ה"ו],

הגהות הב"ח

(א) גמ' חלל לאר רבנן
שמע מינה פליגי: (ב) שם
ר' מאיר לאמר אסור
עד שיתן: (ג) רש"י
ד"ה וחכמים אומרים אף
זה נודר יכול להמיר
נדרו בעצמו שיכול לומר:
(ד) בר"ג ד"ה כלום וכו'
אסור אם כשזה אמר מפני
כבודי וזה לאמר מפני
כבודי דכ"ע:

גליון הש"ס

גמ' אי רבי אליעזר בן
יעקב זירוזין הוי. קשה לי
למא מיירי במעמיד דבריו
עין ברין לעיל דף כ"א ע"א
וה"ע:

פירוש הרא"ש

יעקב נדרי זירחין הוו. המדיר חברו
שיאכל עמו ואפי' לא חלה מותר:
אלא לאו רבנן היא. ופליגי דלא
הוו נדרי זירחין: לעולם ר"א בן
יעקב היא. ומודה דלאו נדרי זירחין
הוו: מי סברת דאדריה מומנא.
דהיינו נדרי זירחין: לא זמנא הוא
דאדריה למומנא דאמר ליה מומנא
לי בחדך אמר ליה איין נדר זה
קבל עליך וגדר וחלה הוא. המומנא
הא לא חלה הוי נדר גמור: יסר
על בן. על אותו שאמר במשנה אמר
ר"א בן יעקב האומר לחבירו קוים
שאני נהנה לך כו': והלה הפקיד
כנגדו. אף על גב שפירש ליה
הכל ואע"פ שהפקיד כנגדו אף
אלו נדרי זירחין ומותר: ולא
הוו לו חמיס. שיהא נדרי זירחין:

אם אי אתה מתארח אצלי ותא
הקפיד כנגדו "אף אלו נדרי זירוזי"

לא אנטריך וכי האי הוא יכול לומר
הרינו כאלו המקבלנו המירו הגדר ואי
המקבלתי דכיון שאפי' היה מקבל ממנו
למה לי אבל צננו משה כגון שאפי'
הלכת שא"ל. ואיכא מאל דפליג שאפילי
לך ועשית כיון שאינו חושש אם לי
לאו דכס"ד שהמזמן הדיר לזמון דאי
המזמן דאי לא לזמנת לי לא תומיני

[illegible]

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

מו שלא ע"פ חכם שיכול
לבן וכן אלא בשביל כבודי:
יבצר הותר הנדר: מני אי
ר זהו כבודי יותר בטל

(א) קונם שאיני נהנה
 לבגד כור של חטיץ ו
 זה יכול להתיר את ג
 שיכול לומר לו כלום
 כבודי זה הוא כבודי
 כבודי הא לאו הכי
 אליעזר בן יעקב נדר
 שמע מינה פליגי דר
 אליעזר בן יעקב היא
 יעקב בהאי דנדרא
 כלבא אנא דמיתתני
 מינאי ת"ש האומר
 נהנית לי אם אי אה
 חטיץ ושתי חביות ש
 עד שיתן וחכ"א דא
 נדרו שלא על פי ח
 כאילו התקבלתי מעם
 התקבלתי הא לאו ה
 אליעזר בן יעקב נדר
 רבנן ופליגי לא לעול
 ומודה רבי אליעזר ב
 דאמר ליה לאו מלל
 ואת לא מהנית לי
 (א) בריה דרב חסדא
 אונסין הדירו חבירו ש
 או חלה בנו או שעכב
 הוא מני *א רבי אלי
 אלא לאו רבנן ופליגי
 וזמי סברת דאדריה
 דדומינא אדריה למזמ
 לי לסעודתיהך א"ל א
 וחלה הוא או שחלה
 אלו נדרי אונסין ת"ש
 בן יעקב האומר לחבי
 ל עמי פת חמה ותשר
 לא הודו לו חכמים מא

אבל אין הצנים סמורים
אמר האב כן אין צדצדיו כל
היה יכול להחזיר לו אף
נכסי אסורין עליך אם
צבעין זה יכול לומר כן שאר
אם לא ילך כבר נגשל ר
אפי' צלל אונס שרי דני
ספורטאן א"ל אין כלומר כ
כך טעמא דחלה הוא לא
: יתר ע"כ אר"א בן יעקב
נצטמו אם לא ירצה לקבל ממ
יין השתא דמאי דדחיין לע
פירושא דכתבין לעיל דטע
דלא חיישין נטעמא דלא
דדמייחא ואמר תן חמה ו
מעיקרב דכל היבא דחייב
אח דפליגי רבנן אבל דאמי

קונסם שאני נהנה לך. קונסם
אלא מפני כבודי. שמתכדד
תחשוב צעירך שאתה רואה
כשכירא שאתה רואה לימן ולא
ך אם אי אתה נוטל
תי חביות של יין הרי
די שלא על פי חכם
אמרת אלא בשביל
עמא דאמר זה הוא
זר הוא מני אי רבי
זירוזין הוי אלא (6)
ן עליה לעולם רבי
מורה רבי אליעזר בן
הוי דאמר ליה לא
מינד ולא מיתהנית
לחבירו קונסם שאתה
נותן לבני כור של
יין ר' מאיר אומר (7)
זה יכול להתיר את
שיכול לומר הרני
דאמר הרני כאילו
גדר הוא מני אי ר'
זירוזין הוי אלא לאו
רבי אליעזר בן יעקב
אי דגדרא הוי משום
אנא דמהנינא לך
מר ליה מר קשישא
ב אשי (7) ת"ש גדר
אמכל אצלן וחלה הוא
גדר הא לאו הכי גדר
ר בן יעקב זירוזין הוי
לעולם ר"א בן יעקב
מזמנא לזמינא לא
דאמר ליה מזמנת
גדר זה עליך וגדר
או שעכבו גדר הרי
תר על כן (8) אמר ר"א
קונסם שאני נהנה לך
עמי כוס חמין והלה
אי הודו לו חכמים לאו
דאפילו

שולחן אציהם היו איפכא ד
 וכתב הרשב"א ז"ל דדוקא
 בשיו יכול לומר הריני חלילי
 למקום פלוני לא שייך לה
 תנאי עצמו לא אמרו מתחלה
 ו' מי כפרה דאדריה מומט
 י רוחין היו אלל ומינא אלה
 ומיכין נדר זה עליך לומר
 הכי נדרה וליקח למימא
 אלא דאמר יתר ע"כ משום
 הנאה זו ומש"ה איכא למי
 דאפילו ראב"י מודה כל ה
 דלאו אנה משום דמי
 אנה דהא כיון דמתנה
 של חמין דדוקא ור לא
 יתר לאו נכסי אנה דהיינו
 לא ואיכא נכסי דגרסינן

מה שאני נהנה משלך: כלום אמרת
על ידך בפני הצביות שיראו שאני
מן לי מתנה זהו כבודי שאתכבד יותר
זיני רוצה לקבל: ואמרינן בירושלמי
ההוא מאיר דהוא דהוא דהוא דהוא

דמייתין בסמוך פליג נמי בזה
ומפרש התם במאי פליגי דגרסינן
א"ר זעירא בסתם חלוקים מה אגן
קיימין אם כשזה אומר מפני כבודי
זה אומר מפני כבודי כלומר שכשזה
אומר כלום אמרת כבודי מפני כבודי
מדלי חולק עליו ואומר לו לא כי כלא
לכבודי נתכוונתי כדי שאתה כ"ז שתקבל
מתנה ממני דברי הכל אסור אם כשזה
אומר מפני ^(ה) כבודך וזה אומר מפני
כבודי דכ"ע לא פליגי דשני רינן
קיימים בסתם ר"מ אומר סתם כמי
שזה אומר מפני כבודי וזה אומר מפני
כבודי ורבען אמרין סתמן כמי שזה
אומר מפני כבודי וזה אומר מפני
כבודך: לא ר"א בן יעקב היא. אף
ר"א בן יעקב היא: משום דא"ל
לאו כלנא אנא וכו'. והכא הוא דשייך
למימר הכי מפני שהזמנו אומר על

תוספות

[illegible]

ו' א ב מ"י פ"ח מהל'
נדרים הל' יד סמג
לחזון רמב"ט טו"ש ע"ד
סימן רלב סעיף כ:
ח"ג מ"י פ"ד מהלכות
נדרים הלכה א' ופ"ג
מהלכות שבועות הל' א'
טו"ש ע"ד סימן רלב
סעיף יב:
מ"ד ד' טו"ש ע"ש ס"ג:

מוסף רש"י

היה כבודי. שלא אטול
קורבן (לקמן 30).
שאתה נהנה לי. קרבן
הוא ענין כל המזהב
ממנו (יב"ט 10).
אף זה. אף רצת העד
לזה לעומד מאלו בן
אבלה הבה אתם. ואומר
לוי כאלו התקבלתי
ואמר לו (שם)
לוי כאלו נתקבלתי
מקן (לקמן 30).
מזר קשישאו. שני שנים
עוד חסדו של צדיק שזון
אבלו קרין לו מן
קשישו ולעשר קרין לו מן
תוקפו (תבובות 109).
יחלה הוא. אמר (לקמן
11).

תוספות

[illegible]